

[Landbrugsministeren.]

af brødkornskøbet. For det tredje kan ingen være i tvivl om, at dette er sket i vinteren 1947—48, og at der hertil var anvendt 21 mill. kr. til april. Endvidere kan ingen være i tvivl om, at der er givet udvalget besked om, at der yderligere måtte anvendes 7 mill. kr. af kornpuljen til brødkorn, som allerede var indkøbt på det tidspunkt.

Jeg må derfor på ethvert punkt afvise beskyldningen for, at jeg ikke har fulgt den tekstanmærkning, som har lovkraft gennem tradition, og det forlig, som vi indgik i foråret.

Hans Pinstrup: Først en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Larsen (Bjerre), der kom med nogle udtalelser, som var mærkelige i betragtning af, at han selv har deltaget i afslutningen af kornforliget i foråret, og i betragtning af, at han selv til en vis grad er landbruger. Det ærede medlem sagde, at de afleveringspligtige landbrugere fik en stor gevinst ved nedsættelsen med de 20 pct. Hvad er sandheden? At de afleveringspligtige landbrugere får en mindre indtægt, end de ellers ville have fået. I samme forbindelse talte det ærede medlem om den store høst, der gav et helt andet grundlag for landbrugets konjunkturer. Hvad er sandheden? At kornhøsten er opgjort til at være $\frac{1}{2}$ million afgrødeenheder mindre end gennemsnittet af 10 år, og at den forrentningsprocent, der om kort tid offentliggøres, kommer til at ligge på under 3. Disse kendsgerninger skulle det ærede medlem ikke overse. Desuden har det ærede medlem nogen erfaring for, hvilket overskud landbruget giver gennem den store virksomhed som en slags godsejer, som det ærede medlem på visse områder befatter sig med.

Med hensyn til de oplysninger, som den højtærede landbrugsminister nu gav, vil jeg først sige, at de penge, der aldrig har eksisteret i kornpuljen, nytter det ikke at strides om. Ved kornforliget blev kornpuljen taget som udgangspunkt, og udgangspunktet bliver derfor stadigvæk kornpuljens størrelse den 30. april.

Det næste spørgsmål bliver derefter kornpuljens anvendelse. Her anfører ministeren, at han var bundet af sin forgængers skrivelse til finansudvalget af oktober 1947, altså længe før end denne store overenskomst blev sluttet partierne imellem, og det må dog være afgørende, at man i mellemtiden slutter en sådan stor overenskomst, det må da være grundlaget for den fremtidige anvendelse af de penge, der fin-

des i den pulje. Her mener vi, at ministeren burde være gået til finansudvalget, dengang aftalen var sluttet, og på grundlag af denne ny aftale have fået en ny tekstanmærkning på finansloven, sådan som det gang på gang er sket i lignende tilfælde og under lignende forhold, hvor det har drejet sig om at bevilge midler til billiggørelse af den for befolkningens nødvendige forsyning med varer. Forholdet er da også det, at ministeren i en skrivelse af juni 1948 rettede en henvendelse til finansudvalget om at få optaget en tekstanmærkning omhandlende disse forhold, og hvori han foreslår afgiftsbeløbene for høståret 1948—49 samt kornpuljens 24 mill. kr. anvendt i følgende orden:

1) Til udredelse af efterbetaling til landmændene for høståret 1947—48.

2) Til nedbringelse af statens udgift i tiden indtil udgangen af høståret 1947—48 ved at henføre importeret brødkorn under den indenlandske ordning til 30 mill. kr.

3) 3,5 mill. kr. til kornforædlingsformål.

4) Indtil 15 mill. kr. til nedsættelse af prisen på indført korn i forbindelse med en reduktion på indtil 20 pct. af kornafleveringen i høståret 1948—49, dog således at beløbet ikke kan overstige, hvad der er nødvendigt til nedbringelse af prisen på indført korn til 35 kr. pr. 100 kg.

Punkterne 5) og 6) omhandler ekstrabevillinger til landmændene.

7) Til dækning af statens udgift ved i høståret 1948—49 at henføre importeret brødkorn under den indenlandske ordning.

8) Til fordeling til kornproducenterne i forhold til deres kornaflevering indenfor ligningskvantummet i høståret 1948—49.

Denne tekstanmærkning, som ministeren således foreslog, godkendte finansudvalget ikke, bl. a. på grund af at ministeren havde opført et punkt med hensyn til at overføre midler til billiggørelse af indført brødkorn. Det er vor opfattelse, at ministeren havde haft den udvej, og at han burde have benyttet sig af den udvej. Han burde have fulgt aftalen, således som den overenskomst blev opnoteret i kornudvalgets betænkning af 30. april 1948.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen spurgte for, om det var vor mening, at der skulle skaffes penge til dækning af det brødkorn, som det var nødvendigt at importere af hensyn til befolkningens forsyning. Ja, selvfølgelig! På samme måde som rigsdagen skaffer penge til billiggørelse af gryn og smør og andre ting, måtte man selvfølgelig have søgt en bevilling til billiggørelse af det brødkorn, som kommer hele samfundet til gode. Man kan virkelig ikke